

Tractatvs De Sacramentis Et Censvris

Hurtado, Gaspar

Moretus, 1633

Dispvatio XVIII. De Cognatione spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94788](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94788)

copula inter fratrem & sororem est mutua irreuerentia ob tantam sanguinis coniunctionem, ergo contractus matrimonij ad copulam ordinatus, nequit esse validus inter illos.

12 Scotus. Caetanus. Egidius. Basilius.
Scotus verò in 4. dist. 40. Caetanus 2.2. q. 154. art. 9. Egidius d. 32. num. 19. & Basilius cap. 32. partem negatiuam tradunt, & merito: quia nullo sufficienti fundamento ostendi potest, ex natura rei, seu Iure naturali deberi reuerentiam consanguineis, qui non sunt ascendentes, & naturaliter superiores: ergo absque sufficienti fundamento dicitur, in copula inter ipsos irreuerentiam reperiri ex natura rei, & eorum matrimonium ad eam ordinatum, esse ex natura rei nullum, imò & esse illicitum, quamuis ob tantam sanguinis coniunctionem in primo gradu indecentia manifesta repe-

riatur in copula inter eos, & in matrimonio ad eam ordinatum: ob quod ferè ab omnibus gentibus fuit Iure positio veritum. Ex quo constat ad rationem aduersariorum.

Innocentius autem III. ubi suprà tantum definiuit id quod certum erat circa id quod sibi fuit propositum, an scilicet coniuges consanguinei in secundo & vltioribus gradibus coheresi ad fidem essent separandi: circa consanguineos verò in primo, quia sibi non fuit propositum, nihil definiuit.

Ex dictis constat, ex quatuor gradibus consanguinitatis olim prohibitis Leuit. 18. duobus lineæ rectæ, & duobus transversis, duo tantum lineæ rectæ, qui erant primus & secundus, dirimere matrimonium Iure naturali.

DISPUTATIO XVIII.

De Cognatione spirituali.

DIFFICULTAS I.

Quid & quodplex sit Cognatio spiritualis.

COGNATIO spiritualis est propinquitas quedam inter aliquos ex Baptismo & ex Confirmatione proniens, vt deducitur ex cap. finali de Cognatione spirituali, in 6. qua Iure adhuc antiquo tantum erat triplex, nempe paternitas, compater-

nititas, & confraternitas. Paternitas, vt inter baptizantem & baptizatum, & inter confirmantem & confirmatum, & inter paternos ex vna parte, inter quos nunquam fuit nec est cognatio aliqua; & confirmatum & baptizatum ex altera. Compater-nitas, vt inter parentes carnales baptizati & confirmati ex vna parte, & baptizantem & confirmantem, & paternos ex altera; imò compater-nitas viri suscipientis de sacro Fonte cum patre carnali baptizati Iure antiquo etiam transfundebatur in vxorem antea cognitam. Confraternitas, vt inter baptizatum & confirmatum ex vna parte, & inter filios carnales baptizantis & confirmantis, & patrini ex altera, vt constat ex cap. 1. de Cognat. spirituali, in 6. & ex cap. Martinus. 1. & ex cap. Veniens. 7. de Cognat. spirituali, & ex can. De eo. 30. quæst. 1.

Trident.
Iure tamen nouo Tridentini sess. 24. can. 2. de Reformatione matrimonij, cognatio spiritualis restricta est, dum dicitur: Sancta Synodus statuit, vt vnus tantum, siue vir siue mulier, & ad summum vnus & vna baptizatum de Baptismo suscipiant, inter quos & baptizatum, & illius patrem & matrem, nec non inter baptizantem & baptizatum, baptizatumque patrem & matrem tantum, spiritualis cognatio contrahatur. Et infra: Ea quoque cognatio, qua ex Confirmatione contrahitur, confirmantem & confirmatum, illiusque patrem & matrem, ac tenentem non egrediatur. Vnde Iure Tridentini confraternitas spiritualis est omnino extincta, & compater-nitas inter paternos ex vna parte, & baptizantem & confirmantem ex altera, & transfusio cognationis mariti patrini Baptismi in vxorem.

Obseruandum est Primo, omnes dictas cogna-

tiones spirituales, etiam quæ perseverant post Tridentinum, Iure tantum Ecclesiastico introductas esse; nihilominus inter baptizantem & baptizatum, & inter confirmantem & confirmatum, præter cognationem paternitatis & filiationis, Iure Ecclesiastico inductam ex eo præcisè quod quis baptizet, quamuis non iustificet, & ex eo præcisè quod quis confirmet, quamuis non iustificet, etiam esse inter eos alteram paternitatem & filiationem spirituales, quando medio Baptismo & Confirmatione fit iustificatio, ortam ex Iure diuino naturali; qua supposita, diuina institutione Baptismi per modum generationis seu conceptionis in vtero Ecclesiæ, & supposita diuina institutione Confirmationis per modum natiuitatis quasi ex vtero Ecclesiæ, vt foris exponatur, ex eorum natura, quando iustificatur, oritur relatio paternitatis & filiationis spiritualis, non verò ex natura aliorum Sacramentorum, quamuis conferant gratiam, & efficiant filium; quia illam non conferunt per modum generationis, neque natiuitatis, neque ex illis ex eo præcisè quod administrantur, oritur Iure aliquo positio; quia nullum extat, imò in cap. finali de Cognat. spirituali, in 6. dicitur à Bonifacio VIII. ex nullo alio Sacramento cognationem spirituales oriri.

3
Addunt nihilominus Sancius, lib. 7. disp. 55. & Egidius disp. 32. dub. 2. fornicationem Confessarii cum femina quæ ei ordinariè cōfiteatur, etiam continere malitiam mortalem sacrilegij, quia est peculiariter prohibita intuitu reuerentiæ Sacramenti Pœnitentiæ debite, in can. Omnes, & in can. Siquis Sacerdos. & in can. Non debet. 30. quæst. 1. Emanuel verò Sā v. Confessio. num. 25. & Basilius lib. 7. cap. 38. docent, dictam fornicationem non continere nouam aliquam malitiam supra malitiam luxuriæ contra castitatem, & non absque probabilitate, vt ait Ledesma de Matrimonio, quæst. 36. artic. 2. quia si aliquam aliam superadderet, vt antiquitus superaddebat, maxime incestus spiritualis, ratione cognationis spiritualis filiationis & paternitatis contractæ inter Confessarium & feminam pœnitentem, vt significatur in dictis tribus canonibus adductis, & non sacrilegij ratione reuerentiæ Sacramenti Pœnitentiæ: hæc tamen cognatio, si antea contrahatur,

batur, iam non contrahitur, quia abolita est vel contraria consuetudine, vel ad minus dicta Constitutione Bonifacii VIII. in cap. fin. de Cognatione spirituali, in 6.

Addimus tamen, peccatum luxurie cum femina penitente commissum in ipsa confessione (id est, post signum Crucis, & ante absolutionem perfectam) illam sollicitantis, addere malitiam sacrilegij contra reuerentiam Sacramenti Penitentiae; quia prohibitum est intuitu reuerentiae illius.

Observandum est Secundò, quamcumque cognationem spiritualement ex assignatis à Tridentino, dirimere matrimonium contrahendum Iure Ecclesiastico, habito in Iuribus ad principium Difficultatis citatis, & nullam, adhuc illam paternitatis quae oritur ex Iure diuino naturali, dirimere, imò neque impedire Iure naturali, ut patet. Cognationem verò, quae aduenit matrimonio iam contracto, non impedire petitionem debiti, diximus Disputat. x. Difficultate vi.

DIFFICULTAS II.

Verum non baptizatus contrahat cognationem spiritualement.

6 **C**onueniunt communiter Doctores, non baptizatum, quamuis baptizet, & sit patrinus, non contrahere cognationem spiritualement dirimentem matrimonium. (Ita Sancius l. 7. dub. 60. Aegidius cap. 32. num. 25.) quia nulla cognatio spiritualis dirimit matrimonium nisi Lege Ecclesiastica, cui nullus, antequam sit baptizatus, subditur; imò nulla cognatio spiritualis contrahitur nisi Iure Ecclesiastico, excepta illa paternitatis & filiationis, orta ex administratione Baptismi & Confirmationis quando iustificat, & consequenter non baptizatus nullam contrahet nisi paternitatis quando baptizat, & Baptismo iustificat. Imò baptizatus non confirmatus, qui est patrinus in Confirmatione, nullam contrahit cognationem spiritualement, ut contra Paludanum & Rebellen docent Sancius, Aegidius & Basilus cap. 37. ut deducitur ex can. *In Baptismo*. de Consecratione, l. 4. dum in eo satis denotatur, non baptizatum non posse valde esse patrinum in Baptismo, neque non confirmatum in Confirmatione, ac proinde ex eo actu, utpote nullo, non contrahitur cognatio.

Sancius.
Aegidius.
Basilus.

7 **V**nde, quia non baptizatus, qui tenuit aut suscepit in Baptismo filium Mariae baptizatae, nullam contrahit cognationem spiritualement cum filio Mariae, neque cum ipsa Maria, idem neque filius Mariae, neque ipsa Maria cum illo non baptizato, quia dicta cognatio est mutua. Et quamuis postea ille baptizetur, non confurget cognatio, ut contra Siluestrum & Toletum docent Sancius & Aegidius; quia tunc nullum est fundamentum ex quo possit resurgere, ac proinde ille postea baptizatus poterit contrahere cum Maria. Nihilominus si baptizatus teneat aut suscipiat in Baptismo filium Mariae non baptizatae, si postea Maria baptizetur, confurget in ea cognatio compaternitatis, ac proinde non poterit contrahere cum eo qui eius filium tenuit aut suscepit, ut contra Sancium docent Aegidius & Henriquez, quia ex cognatione tunc orta inter dictum patrinum & filium Mariae, postea

Sancius.
Aegidius.

Aegidius.
Henricus.

in Maria, quando fit capax, oritur cognatio compaternitatis; quia haec non oritur immediate ex Baptismo, sed mediante relatione paternitatis patrini, quando parens filij est, aut fit capax dictae compaternitatis.

Cognatio tamen paternitatis, quae Iure diuino naturali oritur in non baptizato baptizante filium Mariae, & cum iustificante, non dirimit matrimonium, etiam quando ille baptizans baptizatum, quia cognatio paternitatis quae dirimit matrimonium, non est quae oritur ex diuino Iure naturali, ex eo quod quis baptizet & iustificet, sed illa quae oritur ex Iure Ecclesiastico, ex eo praecise quod quis baptizet, quamuis non iustificet; & haec non oritur in baptizante, quando ipse non est baptizatus, quia tantum oritur ex Iure Ecclesiastico, cum non baptizatus non est subiectus.

Observandum est, quemcumque baptizatum aut confirmatum, quantumvis haereticum, quamcumque cognationem contrahere, etiam introductas ex Iure Ecclesiastico, quia etiam haereticus est subiectus Iuri Ecclesiastico, & valide exercet munus patrini, & administrantis dicta Sacramenta.

DIFFICULTAS III.

Quis actus requiratur in patrinis, ut contrahant cognationem spiritualement.

Conueniunt Doctores, ad contrahendum cognationem spiritualement requiri in patrinis actum tenendi baptizatum aut confirmatum, dum baptizatur aut confirmatur, vel actum suscipiendi baptizatum de manibus baptizantis, ubi baptizatus tenet infantem; quia Iura, quibus dicta cognatio inducitur, videntur dictis aut aequivalentibus verbis, nempe, *suscipit, accipit, tenet, leuat*, ut conuenit ex quinque primis canonibus, 30. q. 1. & ex Tridentino sess. 24. c. 2. & ex alijs iuribus; & etiam videntur verbis tangit, quod intelligitur de tactu suscipiendi aut tenendi, aut alio aequivalente, praecipue de tactu, quo adultus tactus, quamvis non subleuatus, dicitur teneri, & quod efficere tenetur patrinus adulti ex vi sui officij: quod si id non efficiat, non solum non satisfacit suo muneri, sed neque contrahit dictam cognationem, etiam si aliter quod se offerens, aut in suam curam suscipiens adultum, ut contra Sorum & Sa docet Sancius disp. 56. etiam multò minus eam contrahet matrina, quando ipsa non tenet neque suscipit de manu patris baptizantis, quamuis suscipiat de manu patris. Praeter actum autem tenendi, vel suscipiendi, vel aequivalentem, non requiritur responsum pro puero, dum fit catechismus, ad contrahendum dictam cognationem, ut contra nonnullos docet Sancius lib. 7. disp. 56. Basilus lib. 7. cap. 39. & communiter Doctores: quia in Iuribus, quibus inducitur dicta cognatio ex Baptismo & Confirmatione, nulla requiritur responsio; imò in ipso Baptismo & Confirmatione nulla est interrogatio neque responsio, sed tantum in catechismo (qui regulariter comitatur Baptismum) in quo patrinus ex vi sui officij proficitur huiusmodi pro puero, non autem in Baptismo: non est autem necessarium, quod in catechismo sit idem patrinus, etiam si, quando catechismus comitatur Baptismum, idem sit in utroque. Ex catechismo tamen, secluso Baptismo, non oritur cognatio matrina.

nium dirimens, imò, post Tridentinum, neque impediens, ut dicemus Disput. xv. Difficult. 1.

Præter actum tamen exterum tenendi aut suscipiendi, etiam requiritur intentio libera eum actum efficiendi, ut docet Sancius disp. 58. quia non contrahitur dicta cognatio, nisi ob actum exteriorem humanum, qui absque dicta intentione non est talis: imò requiritur intentio efficiendi eum actum ut patrinus, ut advertit Basilus; sed non requiritur intentio contrahendi eam cognationem, quia non contrahitur immediatè ex voluntate, sed ex iure Ecclesiastico immediatè annexo dicto actui exteriori humano: imò neque requiritur intentio efficiendi actum illum ut matrimoniale, seu ut matrimoniam ab Ecclesia institutam (etiam si regulariter fiat sic saltem confusè) ut contra Sancium & Agidium docent Lopez 2. Parte Instructorij cap. 51. & Gallego de Cognatione spirituali c. 14. quia ad cognationem contrahendam nihil aliud requiritur in iure, ex quo introducta est, quam actus ille exterior physicus liberè factus à patrino ut patrino. Nihilominus qui baptizat absque intentione efficiendi Baptismum ut matrimoniam à Christo institutam, saltem confusè, intendendo videlicet efficere quod Ecclesia facit, non contrahit dictam cognationem, quia non validè baptizat ex defectu intentionis à Christo requisitæ: patrinus autem absque dicta intentione validè exercet officium patrini, quia dicta intentio non requiritur ad id.

DIFFICULTAS IV.

Utrum quando plures quam unus & una tenent aut suscipiunt baptizatum, omnes contrahant cognationem spirituales.

Quamvis iure antiquo, can. *Non plures* de Consecratione, dist. 4. & cap. fin. de Cognatione spirituali, in 6. prohibitum fuerit, plures patrilinos in Baptismo & Confirmatione adhiberi, & fuerit decretum, quod si, ea prohibitionem non obstante, plures essent patrini, omnes dictam cognationem spirituales contraherent: iam tamen iure nouo Tridentini sess. 24. c. 2. permittitur, quod in Baptismo possint duo, unus & una tenere aut suscipere in Baptismo; ubi additur, eos esse designandos ab eis, ad quos designatio spectet, & quod ab alijs ultra designatos, quamvis efficiant actus patrini, non contrahatur cognatio spiritualis. Quod verò docet Sancius lib. 7. disp. 56. n. 9. nempe id quod addidit Tridentinum, & restrinxit circa patrilinos in Baptismo, etiam extendi ad patrilinos in Confirmatione, absque fundamento dicitur, ac proinde ius antiquum quoad patrilinos in Confirmatione in suo robore manet.

Designatio autem patrinorum spectat ad parentes, aut ad alios quibus incumbat cura baptizandi, ut innuitur in Tridentino; in eorum verò defectu pertinet ad baptizantem, quia ei incumbit quod Baptismus legitimè celebretur, quod non fieret absque patrino.

Ex dictis constat, designare & admittere in Baptismo plures quam unum & unam, esse peccatum, utpote contra prohibitionem antiquam & Tridentinam, & esse mortale, ut contra Sancium

docent Rodriguez & Vega; & non esse peccatum, Rodriguez adhuc veniale, maritum & uxorem designari & admitti patrilinos alienæ sobolis, ut contra Suarez & Gallego docent Sancius & alij, quia id nullibi Sancius prohibuitur est, ut fatetur Urbanus II. in can. fin. 30. quæst. 4.

His suppositis, Primò est difficultas, An quando, non obstante statuto antiquo & Tridentino, plures quam duo, quorum nullus sit designatus, tenent aut suscipiunt in Baptismo, aut si tantum duo, ambo tamen aut sunt mares, aut sunt femine, omnes contrahant cognationem spirituales.

Sancius lib. 9. d. 57. & Agidius d. 32. num. 29. docent, nullum eorum contrahere cognationem spirituales, siue simul siue successivè teneant aut suscipiant, quia deficiente designatione nullus eorum est verè patrinus, quia Tridentinum eam requirit ad officium patrini: & hac ratione (si efficax est) quamvis unus tantum teneat aut suscipiat, quando non est designatus, non erit verè patrinus, neque cognationem contrahet, quod Agidius supponit esse verum.

Henriquez verò l. 1. c. 11. & Rebellus l. 3. q. 6. docent, omnes illos cognationem contrahere, siue simul siue successivè teneant aut suscipiant, & merito; quia, ut quis sit validè patrinus, non requiritur à Tridentino designatio (idem enim nullo verbo indicatur) sed tantum statuit, quod Parochus non admittat in patrinum nisi designatum ab illis ad quos id spectat, & quod si alij præter designatos teneant aut suscipiant, non contrahant cognationem. Pro eo autem casu, in quo nullus sit designatus, nihil statuit. Ergo in hoc casu standum est iuri antiquo cap. fin. de Cognatione spirituali, in 6. iuxta quod omnes tenentes contrahunt illam; quia à iure antiquo non est recedendum, nisi quoad correctam aut excepta in nouo.

Secundò est difficultas, An quando plures, quam à Tridentino permittuntur, designantur, & verè tenent aut suscipiunt, contrahant omnes cognationem spirituales. Procedit autem, quando omnes simul incipiunt tenere aut suscipere.

Suarez 3. p. q. 67. art. 8. docet, tunc nullum contrahere cognationem: quia tunc nullus obit munus patrini modo statuto à Tridentino, nempe totaliter; aut si partialiter, sociando tantum alium diversæ sexus. Sancius verò, Agidius & Basilus c. 50. docent, tunc omnes contrahere cognationem, & merito; quia quamvis Tridentinum statuat & præcipiat, ut non designetur nisi unus, aut ad summum unus & una, non tamen irritat designationem plurium duobus. Et quamvis irritaret, non obstat ad contrahendum cognationem; quia, ut iam diximus, defectus designationis non obest ad validè obeundum munus patrini: imò neque ad contrahendam cognationem, nisi quando ultra designatos alij non designati etiam tangunt (id est tenent aut suscipiunt) ut ex Tridentino constat.

Et in casu dicto, quando scilicet plures quam unus, aut quam unus & una, designati tenent aut suscipiunt, non solum unus, aut unus & una, qui prius incipiunt tenere aut suscipere, contrahunt cognationem (in quo Doctores conveniunt) sed etiam illi, qui post unum, aut post unum & unam, incipiunt tenere aut suscipere, quidquid Basilus dicat: quia tunc etiam illi qui posterius incipiunt, sunt verè designati & admissi, & exercent actum patrini, non minus quam qui prius inceperunt.

Basilus.

Lopez
Gallego.Sancius.
Agidius.

15

16

Suarez.

Agidius.
Basilus.

17

DIFFICULTAS V.

Virum qui per procuratorem seu substitutum exercet munus patris, contrahat cognationem spiritualem.

Sancius.
Henriq.

Sancius lib. 7. d. 59. & Henriquez lib. 11. negant. Primò, quia iura, quibus dicta cognatio inducitur, requirunt ad id factum patris, quem non habet qui per procuratorem tenet aut suscipit. Secundo, quia qui tribuit commissionem ad baptizandum, non contrahit cognationem ex Baptismo facto à suo commissario; ergo.

Rebellus.
Ægidius.
Basilus.

Rebellus verò lib. 3. q. 6. Ægidius d. 32. num. 4. & Basilus c. 39. affirmant, & merito: quia qui per procuratorem exercet munus patris, per eum tenendo aut suscipiendo, verè & valide exercet illud, ut generaliter constat ex eo, quòd quilibet potest per alium, quod potest per se ipsum, quando iure aliquo non cauetur, ut nò cauetur in præfenti materia. Ex quo constat ad priorem rationem aduersariorum. Et ad posteriorem, concedendo Antecedens, negamus Consequentiam, ob manifestum discrimen; quia qui baptizat ex licentia seu ex commissione alterius, non baptizat nomine illius, eum representans, & ut eius procurator, neque dicitur per illum baptizare, sed tantum ut minister Christi & Sacramenti, quamvis ex licentia alterius.

Sancius.
Henriquez.
Ægidius.
Basilus.

Addimus, ut contra Sorum & Toletum docent Sancius, Henriquez, Ægidius & Basilus, ipsum procuratorem non contrahere dictam cognationem; quia quamvis ipse immediatè teneat, non tamen suo nomine, sed alieno, & ita ipse non dicitur patris, secus qui baptizat ex licentia seu commissione alterius, quia iste non baptizat nomine committentis, sed proprio, tamquam verus minister ad id à Christo designatus, ac proinde iste illam contrahit.

DIFFICULTAS VI.

Virum ex Baptismo non solemni priuatim facto priatur cognatio spiritualis, tam in patris quam in baptizante.

Nauarrus.
Ægidius.

Circa prius Nauarrus cap. 22. num. 40. Ægidius d. 32. num. 59. & Basilus c. 40. docent,

patrum etiam in Baptismo priuatim facto (ut quando ob necessitatem domi fit) contrahere cognationem, quia tunc patris verè tenet aut suscipit.

Sorum verò in 4. dist. 42. quæst. 1. artic. 2. Sancius lib. 7. dub. 62. & Suarez 3. part. quæst. 67. art. 8. dub. vltim. docent, patrum in Baptismo priuatim non contrahere cognationem, & merito: quia tentio & susceptio baptizati in Baptismo instituta est ab Ecclesia ut cærimonia in solemni Baptismo, ut ad eius solemnitatem iuret; ergo quando Baptismus non est sollemnis, tentio aut susceptio (quæ tunc non est necessaria) si fit, non est cærimonialis, neque fit eo modo quo cærimonialis est; quia non fit ut est instituta ab Ecclesia in Baptismo, videlicet sollemni, ob eius solemnitatem; ergo ex eo actu non oritur cognatio, quia hæc tantum oritur ex eo ut cærimonialis, & ut instituta ab Ecclesia, quamvis non fiat ex intentione, & de eo ut sic loquantur iura inducentia cognationem ex illo.

Addimus, ut optimè Sancius contra Suarez, id esse verum, etiam si qui in Baptismo priuatim tenet, intendat exercere munus patris; quia ex intentione non fit actum illum esse cærimonialem, & fieri ut cærimoniale, quia non fit eo modo quo institutus est ab Ecclesia.

Circa posterius conueniunt communiter Doctores, baptizantem, etiam priuatim, quantum laicum, & in extrema necessitate, contrahere dictam cognationem. Ita Sancius disp. 62. quia iura, quibus dicta cognatio inducitur, absoluit loquuntur de baptizante, nullum excipiendo, quamvis in cap. fin. de Cognatione spirituali, in narratione facti fiat mentio de baptizante qui fuit Sacerdos. Fatemur, in can. *Ad limina*, 30. quæst. 1. excipi parentes in necessitate proprium filium baptizantes, non quantum ad non dimittendum matrimonium subsequens (ac proinde pater, qui proprium filium ex concubina baptizat in necessitate, nequit cum illa valide contrahere) sed tantum excipiuntur, ne ob actum misericordie præceptum priuentur iure petendi, quo in can. 1. & 2. 30. quæst. 1. antiquius priuabantur; eo tamen iam non priuari parentes, quamvis absque necessitate, & absque ignorantia proprium filium baptizent, diximus Dispensatione x. Difficultate vi.

DISPUTATIO XIX.

De Cognatione legali.

DIFFICULTAS I.

Quid & quotuplex sit Cognatio legalis.

ADOPTIO (ex qua oritur cognatio legalis) est extranea personæ in filium, vel nepotem, vel deinceps, legitima assumptio. Dicitur extranea persona, id est, personæ quæ non originatur naturaliter ab adoptante. Dicitur legitima assumptio, id est, secundum leges. Dicitur in filium, vel nepotem, vel deinceps, quia adoptio secundum leges non

fit in patrem, aut in fratrem, & ideo adoptio dicitur imitari naturam, secundum quam pater generat filium, ob quod etiam dicitur generatio legalis.

Adoptio autem est duplex, vna Perfecta, quæ arrogatio dicitur, quia adoptatus transit in potestatem adoptantis, & fit heres illius necessarius, etiam ex testamento, & tantum fit auctoritate supremi Principis: altera est Imperfecta, seu simplex, quæ nomen adoptionis retinet, quia adoptatus non transit in potestatem adoptantis, quia peteam assumitur in filium ille, qui est sub potestate sui patris carnalis, & non est heres necessarius.